

Leonard Kornoš

KU GYMNASTIKE HO PRIVIEDOL OTEC, KTORÝ BOL AJ JEHO TRÉNEROM DLHÉ ROKY. PO ÚSPEŠNEJ GYMNASTICKEJ KARIÉRE SA ZAČAL NAPLNO VENOVAŤ ASTRONÓMII. NA UNIVERZITE KOMENSKÉHO V BRATISLAVE VYŠTUDOVAL MATEMATICKO-FYZIKÁLNU FAKULTU A PO UKONČENÍ ŠTÚDIA ABSOLVOVAL DVOJROČNÝ ŠTUDIJNÝ POBYT NA OBSERVATÓRIU NA SKALNATOM PLESE SAV. MEDZI ZÁŤUBY LEONARDA KORNOŠA PATRÍ PRÍRODA A CHODENIE DO HÔR. RADOSŤ Z POHYBU MU DALA JEHO MILOVANÁ GYMNASTIKA.



PO GYMNASTIKE SA SRDCOVKOU STALA ASTRONÓMIA

Koľko ste mali rokov, keď ste začínali s gymnastikou a ako dlho ste sa jej venovali?

Otec bol trénerom gymnastiky a od malička ma brával do telocvične, vtedy do sokolovne. Z tých čias si veľa nepamätám, ale občas na to spomínajú naši starší gymnasti. Vybavujem si, že keď som sa im dostal do rúk, pohadzovali si ma medzi sebou, ako by ma učili lietať. Poriadne som začal trénovať, až keď som mal sedem rokov a začal som chodiť do školy. Spočiatku v školskej telocvični, neskôr v športovej základni až som sa postupne dopracoval k vrcholovému športu.

V akom klube ste robili gymnastiku a kto bol vaším trénerom?

Prešiel som niekoľkými klubmi, spočiatku to bola jednota Štadión, neskôr Vinohrady a počas vysokej školy Slávia UK. Počas vojenskej služby to bola Dukla Banská Bystrica. Nikdy som sa príliš nezaujímal, v akej som jednote, či klube, gymnastika je väčšinou individuálny šport. Vždy som obdivoval dobrých gymnastov a fandil som podľa toho, čo kto dokázal. Až za Sláviu UK sme súťažili aj ako družstvo. Trénoval ma najmä otec - Ladislav Kornoš a „rozišli“ sme sa až po mojom odchode do Banskej Bystrice, kde sa mi venoval Andrej Zachar.

V posledných rokoch gymnastickej kariéry som už trénoval sám na základe dlhoročných skúseností.

Aký bol vzťah otca a syna ako trénera a zverenca?

Všetko má svoje pre a proti. Slávny gymnasta Azarjan sa raz vyjadril, že otec nemôže byť dostatočne prísny a tvrdý, keď sa ho pýtali, prečo netrénuje svojho syna. Môj otec bol prísny a je ťažko sa vyjadriť, či dosť. Musím povedať, že doma sa gymnastika nepreberala. Pre mojich rodičov bola prvoradá škola.

Aké máte spomienky na gymnastiku?

Bola moje všetko, hoci som mal viacero záľub. V telocvični som mal kamarátov, priateľov, získal som zážitky a radosť z toho, keď sa niečo podarilo. Pociť prekonať samého seba, naučiť sa niečo nové. A keď sa darilo aj na súťažiach, bolo to fajn, i keď som bol dosť trémista. Musel som mať veľa natrénované, aby som si veril.

Aké sú vaše najväčšie gymnastické úspechy?

V rôznych kategóriách som vyhral majstrovstvá Slovenska, bol som v juniorskej a mužskej československej reprezentácii. Bol som účastníkom OH v Moskve v 1980, to však nepovažujem za veľký úspech, keďže som nesúťažil. Bol som náhradník, o čom reálne vypovedalo moje postavenie v družstve.

Čo vás na gymnastike bavilo a čo naopak nie?

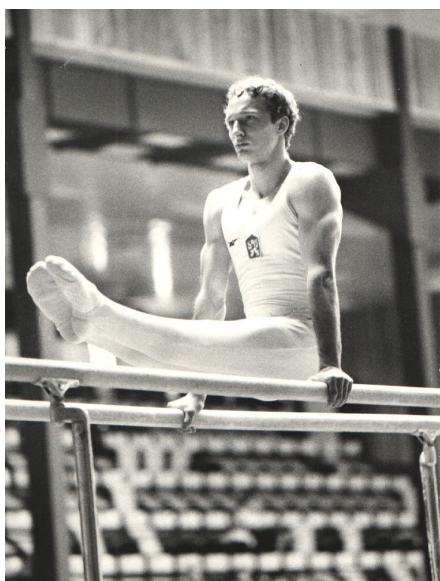
Ako malý som mal strach z výšok. Takže vysoká hrazda nebola pre mňa to pravé. Vždy som mal rešpekt pred riskantnými cvikmi a to dosť limitovalo moje súťažné ambície. Darilo sa mi na koni na šírku a neskôr som mal úspechy aj na bradlách.

Kedy a prečo ste skončili s gymnastikou?

V 27 rokoch mi niektoré zdravotné problémy nedovoľovali trénovať naplno a už sa mi nepodarilo vrátiť sa do plného nasadenia. Preto som o rok neskôr ukončil aktívnu činnosť.

Čo vám dala gymnastika do života?

Vytrvalosť, odolnosť, schopnosť prekonávať prekážky a tiež radosť z pohybu.



"V telocvični som mal kamarátov, priateľov, získal som zážitky a radosť z toho, keď sa niečo podarilo."

Čo patrí medzi najvýznamnejšie medzníky po ukončení vašej gymnastickej kariéry?

K astronómii som sa dostal už skôr. V mladosti som veľa čítal populárne knihy a aj sci-fi. Raz sme cestovali vlakom na preteky do Bulharska, trvalo to dlho a jeden z členov výpravy – astronóm prof. Porubčan, nám rozprával o vzniku Slnecnej sústavy a o hviezdach. S odstupom času si myslím, že práve toto ma priviedlo na Matfyz. Po skončení gymnastickej kariéry som dostal ponuku na študijný pobyt do Tatier. Na Astronomickom observatóriu SAV sa skĺbila astronómia s láskou k horám. Bolo tam krásne, pracovne, ale často aj osamelo. Po skončení pobytu som sa vrátil do Bratislavy a desať rokov som pracoval ako tréner na Športovom gymnáziu. Opäť však prišla ponuka, tentoraz na novopostavené observatórium Univerzity Komenského v Malých Karpatoch pri Modre. Zužitkoval som tam svoje skúsenosti z Tatier a rozbehli sme niekoľko pozorovacích programov. Postupne prišla práca so študentami, prednášky a vedecká práca. Dnes som na fakulte, nočná práca na observatóriu už bola veľmi únavná. Venujem sa študentom a vedeckej práci z oblasti malých telies Slnecnej sústavy, asteroidov, komét a meteoroidov.

Anouchka Blaško

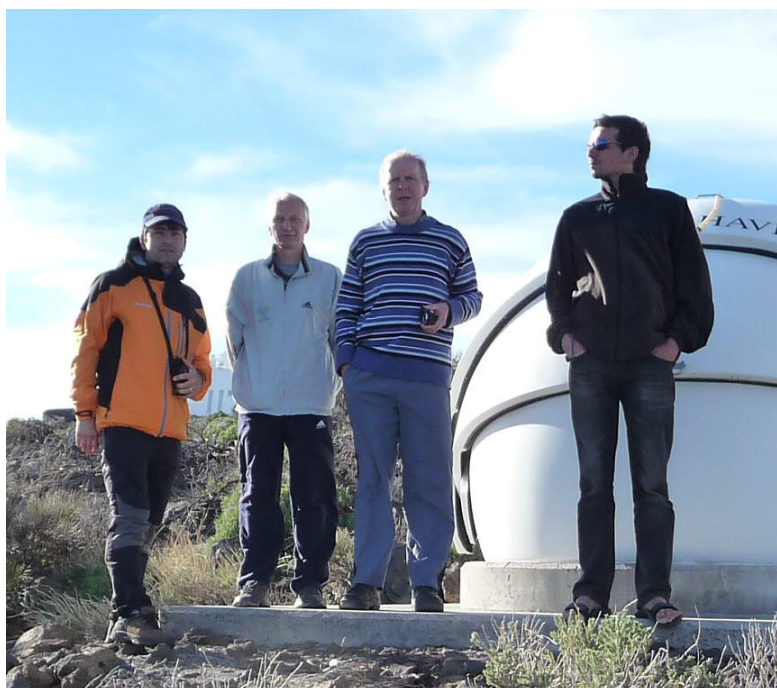


FOTO: OSOBNÝ ARCHÍV LEONARDA KORNOŠA

"K astronómii som sa dostal už skôr. V mladosti som veľa čítal populárne knihy a aj sci-fi."